

Rok VI.

Maj

Nr. 5.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW
KONTROLI SKARBOWEJ

WARSZAWA

1930.

TREŚĆ NUMERU:

1. Walny Zjazd Delegatów Kół i Okręgów S. U. K. S.
2. Z działalności Zarządu Głównego S. U. K. S. i komunikaty.
3. Z życia Kół i Okręgów.
4. Różne wiadomości.
5. Ogłoszenia.

Redaktorzy: BOLESŁAW ŻURAKOWSKI i STANISŁAW SKRZYWAN.
Komitety Redakcyjne: Władysław Szeiweł, Józef Wierzbowski, Antoni Gerwin, Bolesław Żurakowski i Stanisław Skrzywan.

Adres Redakcji i Sekretariatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej: Warszawa, ul. Koszykowa 45 m. 8. Telefon 415-93.
Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla nieczłonków cena egz. 1 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., $\frac{1}{4}$ strony 20 zł.

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr. Skarbowej w Warszawie.

**WARSZAWSKIE
ZAKŁADY GRAFICZNE**
WARSZAWA, WILCZA 60. TELEFON 293-47.

wykonywują
wszelkie roboty
wchodzące w zakres
drukarnstwa
i introligatorstwa

WYKONANIE SOLIDNE. CENY PRZYSTĘPNE.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, Tel. 293-47.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

Walny Zjazd Delegatów Okręgów i Kół S. U. K. S.

W dniach 4 i 5 maja r. b. odbył się w Warszawie w salach Klubu Urzędników Państwowych (Nowy Świat 67) Walny Zjazd Delegatów Okręgów i Kół S. U. K. S.

W Zjeździe wzięli udział, jako delegaci, kol. kol.: 1) Franciszek Bułdak, Koło Sanok, 2) Jan Liśkiewicz, Koło Jarosław, 3) Julian Krynicki, Koło Lwów, 4) Jan Androchowicz, Koło Lwów, 5) Antoni Łączka, Kielce, 6) Władysław Bujakowski, Koło Łódź, 7) Kazimierz Trela, Stanisławów, 8) Augustyn Klimek, Poznań, 9) Edward Dziekan, Poznań, 10) Jan Herman, Leszno, 11) Stanisław Zamęcki, Rogoźno, 12) Marjan Sklenarz, Sambor, 13) Adam Barski, Sambor, 14) Roman Suszczyński, Kraków, 15) Stanisław Styczyński, Nowy Sącz, 16) Adolf Kosowski, Cieszyn, 17) Bolesław Wydrzyński, Cieszyn, 18) Franciszek Szczot, Chojnice, 19) Leopold Jaworski, Wejherowo, 20) Wawrzyniec Szymczak, Jarocin, 21) Kazimierz Gliński, Warszawa, 22) Grzegorz Kozłowski, Częstochowa, 23) Ferdynand Kadlec, Toruń, 24) Władysław Janiszewski, Kołomyja, 25) Czesław Szuperski, Starogard, 26) Piotr Borkowski, Starogard, 27) Aleksander Pawlik, Tarnów, 28) Bolesław Hellebrand, Piotrków, 29) Józef Wierzbowski, Warszawa, 30) Rawicz - Twaróg, Brodnica, 31) Janusz Wyźnikiewicz, Katowice, 32) Maciej Borowski, Rybnik, 33) Władysław Jantos, Płock, 34) Józef Kuryło, Lublin, 35) Józef Pstrągowski, Słonim, 36) Bolesław Popiel, Przemyśl, 37) Włodzimierz Folga, Grudziądz, 38) Leon Gruca, Białystok, 39) Józef Marzec, Warszawa, 40) Leon Banasik, Grodno.

Jako członkowie Zarządu Głównego S. U. K. S. kol. kol.: 1) Władysław Szeiweł, prezes SUKS., 2) Antoni Rybicki, wiceprezes, 3) Franciszek Haass, wiceprezes, 4) Władysław Bur-

czyn, sekretarz, 5) Antoni Gerwin, skarbnik, 6) Bolesław Żurkowski, 7) Adam Tułasiewicz, 8) Józef Jankowski, 9) Stefan Spunda, 10) Ludwik Kielarski, 11) Józef Trzeciak, 12) Leopold Jaworski, oraz członkowie Komisji Rewizyjnej kol. kol.: M. Sklewarz, T. Cancygier i P. Morawiecki, i w charakterze gości pp.: Dr. K. Korta, nac. Wydz. Depart. Akcyz i Monop. Państw. Min. Skarbu, 2) I. Karmiński, inspektor ministerjalny, 3) Piotr Witalis Bogdziewicz, inspektor ministerjalny, 4) A. Jastrzębski, radca Min. Skarbu, 5) J. Klukowski, nac. Wydz. IV Izby Skarb., 6) Dr. M. Filipek, wiceprezes SUS., 7) W. Kozłowski, członek Zarządu SUS., 8) I. Urban, redaktor czasopisma skarbowego, 9) P. Domański, członek Zarządu SUP., oraz liczni koledzy z Koła warszawskiego.

PIERWSZY DZIEŃ OBRAD.

Zebranie zagał prezes Zarządu Głównego, kol. W. Szeiweł, witając Zjazd i obecnych na sali gości.

Na przewodniczącego jednogłośnie powołano kol. T. Woydata z Warszawy, który zaprosił na asesorów kol. W. Kozłowskiego (członek Zarządu Głównego S. U. S.) i kol. Popiela (z Przemyśla); na sekretarzy kol. kol. Wierzbowskiego (z Warszawy) i Wydrzyńskiego (z Cieszyna).

Po ukonstytuowaniu się Prezydium przewodniczący odczytał list Dyrektora Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych, p. I. Kulskiego:

Warszawa, dn. 2 maja 1930 r.

Do

Zarządu Głównego

Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej

w miejscu.

Nie mogąc, z powodu wyjazdu, osobiście wziąć udziału w otwarciu tegorocznego Zjazdu Delegatów Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, śpieszę tą drogą przesłać Zjazdowi gorące życzenia najowocniejszych obrad, któremi będzie niewątpliwie kierowało, podobnie jak codziennymi pracami urzędników Kontroli Skarbowej, poczucie obowiązku obywatelskiego, ciężącego na urzędniku skarbowym, i chęć jak najwydatniejszego na swym odcinku współdziałania w utrwalaniu i rozbudowie państwowości polskiej.

I. Kulski.

oraz list Zarządu Okręgu Pomorskiego S. U. K. S., w którym Koledzy z Pomorza przesyłają podziękowanie obecnemu na Zjeździe p. D-rowi Karolowi Korcie za okazaną życzliwość dla spraw naszego Stowarzyszenia.

Przemówienia powitalne rozpoczął p. Dr. Korta, witając Zjazd w imieniu Ministerstwa Skarbu, dziękując za list, nadesłany z Pomorza i zachęcając zebranych do dalszej pracy nad rozwojem naszego Stowarzyszenia, poczem informował Zjazd o losach memorjałów, przedstawionych do Ministerstwa Skarbu w 1929 r., a dotyczących następujących spraw:

1) umundurowania — ten postulat został załatwiony według życzeń Stowarzyszenia i powinienby wszystkich zadowolić. Wprowadzając nowy wzór munduru, Departament Akcyz i Monopolów Państwowych pragnął przyjść z pomocą urzędnikom Kontroli Skarbowej przez udzielenie zaliczek na kupno tego munduru. Niestety, ze względu na ścisłe przestrzeganie miesięcznego budżetu i brak odpowiednich kredytów, okazało się to niemożliwe;

2) rozszerzenia możliwości awansu dla urzędników III-ej kategorii do IX st. sł. i w II-ej kategorii do VI st. sł. Ministerstwo przygotowało i wkrótce przedstawi na Radę Ministrów projekt rozszerzenia tabeli stanowisk III-ej kategorii do IX st. sł.; co zaś do VI st. sł. dla urzędników II-ej kategorii, narazie nie jest to możliwe do uzyskania;

3) powiększenia ryczałtów: trudno mówić o powiększeniu ryczałtów, gdyż budżet Ministerstwa Skarbu w dziale podróży służbowych i przeniesień zawiera w roku bieżącym b. małą kwotę. Połowa tej kwoty przypada na Kontrolę Skarbową i wobec tego utrzymanie ryczałtów w dotychczasowej wysokości będzie dużą zdobyczą.

Imieniem Stowarzyszenia Urzędników Państwowych powitał Zjazd p. Domański, członek Zarządu tego Stowarzyszenia.

Imieniem Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych powitał — p. Dr. M. Filipek, propagując zjednoczenie wszystkich Stowarzyszeń urzędniczych, działających na terenie Ministerstwa Skarbu.

Po przemówieniach powitalnych przewodniczący ogłosił porządek dzienny, podany w Nrze 4 „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ z r. b.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zjazdu, kol. prezes Szeiweł złożył sprawozdanie z działalności Zarządu, a kol. Spunda z prac Komitetu budowy Domu Zdrowia w Jamnej, treści następującej:

A. Charakterystyka ogólna.

Miniony okres sprawozdawczy znamionuje praca Zarządu Głównego, polegająca na kontynuowaniu dalszych wysiłków w kierunku:

a) utrwalenia podwalin i zasad ściślejszej organizacji zawodowej, pogłębianiu zrozumienia dla jej znaczenia i skutków drogą uświadamiania tak zrzeszonych kolegów, jak i tych, którzy dotychczas stoją poza naszą zawodową organizacją;

b) ciągle i wytrwale wysiłki w kierunku realizacji postulatów zawodowych, oczekujących na załatwienie przez czynniki rządzące i władze przełożone;

c) rozwinięcia działalności samopomocowej wśród członków bądź to drogą intensywniej agitacji zdobywania środków i udzielania doraźnych dotacyj na ten cel Okręgom i Kołom, bądź też przez gorące wysiłki około kontynuowania i ukończenia budowy pierwszego domu letniskowego dla członków;

d) usiłowania utrzymywania stosunków z centralnemi zrzeszeniami pracowniczymi, szczególnie usiłowanie nawiązania szczerego i ściślejszego kontaktu ze S. U. S. na zasadach wzajemnej i lojalnej współpracy obu naszych bratnich organizacji.

Jakkolwiek ogólne ciężkie warunki bytu urzędników i stale wskutek tego pogłębiająca się wśród nich apatia we wszystkich niemal przejawach życia codziennego — nie stwarza korzystnych warunków rozwojowych dla organizacji zawodowych — to jednak mimo to — organizacja nasza kroczy stale naprzód po swej linii rozwojowej i nie wykazuje zaniku postępu w ubiegłym okresie sprawozdawczym.

Zarząd Główny w okresie sprawozdawczym, zgodnie z dokonanemi wyborami Walnego Zjazdu Delegatów, spoczywał w ręku kolegów:

prezesa Szeiwła, zastępców prezesa: Rybickiego i Haassa, sekretarza: Burczyna, skarbnika: Gerwina, oraz członków Zarządu Gł.: Tułasiewicza, Spundy, Jankowskiego, Trzeciaka, Kiełarskiego, Żurakowskiego i Jaworskiego.

Zarząd Główny wyłonił wśród siebie komisję redakcyjną, komisję budowy domu zdrowia i komisję emisyjną cegiełek. Redaktorem czasopisma „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ jest kol. Żurkowski; przewodniczącym komisji Budowy Domu Zdrowia jest kol. Spunda; zaś członkami tej komisji kol. Fr. Sklenarz, Budyński, Sługocki, Nowoświat i Locher; przewodniczącym komisji emisyjnej cegiełek na budowę domu zdrowia jest kol. Szeiweł, któremu do pomocy kooptował Zarząd Główny kołegów: Kossowskiego, Fabera i Steffka. Komitet wykonawczy Zarządu Głównego stanowi jego prezydjum, kol. kol.: Szeiweł, Rybicki, Burczyn, Gerwin i Żurkowski.

Główna Komisja Rewizyjna działa w osobach kolegów:

Sklenarza, Cancygiera i Morawieckiego. Sąd koleżeński stanowią koledzy: Popiel, Wydrzyński i żur.

Wymienione komisje spełniły, względnie spełniają, poruczone im czynności zadowalająco. Zarząd Główny odbył w ubiegłym czasokresie 4 posiedzenia plenarne i 4 posiedzenia Komitetu wykonawczego. Prezes i członkowie Zarządu Gł. uczestniczyli w zebraniach koleżeńskich w Katowicach, Cieszynie, Grudziądzu, Stanisławowie, Jamnej i Krakowie. Częstsze rozjazdy ograniczaliśmy z uwagi na oszczędność w wydatkach. Biura Zarządu Gł. i Redakcji mieszczą się we własnych lokalach Stowarzyszenia, które zdobyliśmy w czerwcu ub. r.

Zarząd Gł. nie szczędził pracy około uświadamiania kolegów akcyzowców o walorach i znaczeniu naszej organizacji, nie szczędził trudów nad nawróceniem z fałszywej drogi tych wszystkich kolegów, którzy, niestety, po dzień dzisiejszy stoją poza organizacją, pomimo, że nie jest ona im obca, chociażby dlatego, że ciągną z niej korzyści.

Podniesienie poziomu instytucji Kontroli Skarbowej, co było i jest jednym z pierwszych punktów programu działania Zarządu Głównego, pozyskuje zwolna, lecz stale, należyte zrozumienie tak wśród władz, jak i prawo obywatelskie wśród społeczeństwa.

Naloty i pozostałości tradycji Straży Skarbowej, tak dobrze znanej z czasów niewoli i panowania zaborców na ziemiach polskich, zanikają, ustępując zasadom zdrowo pojętego postępu ludzkości i racjonalnego ustroju administracji państwowej.

Stale rozwijające się wydawnictwo pisma zawodowego, zyskujące coraz to nowe walory drogą pozyskiwania dobrych współpracowników, ogłaszane w tem piśmie prace kształcące oraz komunikaty o pracach organizacyjnych, wreszcie utrzymywanie stałego kontaktu z członkami Stowarzyszenia drogą szerokiej korespondencji związkowej, dopełniają miernika dokonanej pracy organizacyjnej przez Zarząd Główny w dziedzinie wysiłku rozwoju naszego Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie nasze obecnie liczy 7 Okręgów i 52 Koła. Ogółem liczymy 2.200 członków zwyczajnych i 3 honorowych, którym tę godność nadał Walny Zjazd Delegatów w ubiegłych okresach sprawozdawczych. Z powyższych cyfr okazuje się brak 6 Okręgów. Okręgi nie zostały zorganizowane w Brześciu, Kielcach, Łucku, Łodzi, Wilnie i Warszawie i brak 15 Kół, których dotychczas nie zorganizowano w: Brześciu, Lidzie, Pińsku, Miechowie, Opatowie, Siedlcach, Kaliszu, Kowlu, Łucku, Równem, Skierniewicach, Włocławku, Wilnie i Wilejce. Poza organizacją pozostaje około 400 kolegów. Ten nad wyraz smutny stan rzeczy winien zainteresować szanownych kolegów delegatów i spowodować zajęcie odpowiedniego stanowiska wo-

bec tej niezrozumiałej apatji i egoizmu tych, którzy wyłamują się od obowiązku utrzymania solidarności koleżeńskiej, ze szkodą interesów ogółu kolegów.

Należy stwierdzić, że najoporniej postępuje organizacja Okręgów i Kół na terenie Kongresówki i Kresów Wschodnich. Poznańskie, Pomorze, Śląsk i Małopolska posiadają we wszystkich ośrodkach zorganizowane Okręgi i Koła i tam ruch organizacyjny rozwija się normalnie.

Zarząd Główny nie ustanie w wysiłkach usunięcia tego charakterystycznego braku zrozumienia celu i wartości organizacji wśród kolegów w Kongresówce i na Kresach, rozumie się, licząc na pomoc kolegów. W tym celu opracował Zarząd szczegółowe regulaminy dla Okręgów i Kół, które ułatwią zorganizowanie Okręgów i Kół na tych terenach. Regulaminy te na obecnym Walnym Zjeździe przedstawione zostaną Zjazdowi do rozpatrzenia i uchwały.

Z uznaniem należy podnieść pracę organizacyjną w niektórych Okręgach i Kołach, które w swoim rozwoju świecą przykładem w postępie naszej organizacji. W pierwszym szeregu na tej drodze kroczą Okręgi: Grudziądz, Katowice, Łódź, oraz Koła: Sambor, Cieszyn, Słonim, Wejherowo, Chojnice, Międzychód i Inowrocław.

B. Ogólne sprawy poprawy bytu.

Zasadnicze sprawy uposażeniowe i pragmatyczne pracowników państwowych, jako obejmujące z natury rzeczy postulaty ogółu pracowników państwowych, muszą być i są zastępowane przez Centralne Zrzeszenia, skupiające w swem łonie wszystkie zainteresowane warstwy urzędnicze. Wszelka, jakkolwiek oderwana akcja w tym kierunku, prowadzona przez nasze Stowarzyszenie i na własną rękę, byłaby zgóry skazana na niepowodzenie i raczej zaszkodziłaby, aniżeli by pomogła sprawie. Z tej też racji Zarząd Główny w tych sprawach ograniczony być musiał jedynie do współpracy organizacyjnej z Centralnemi Zrzeszeniami. Rozumie się, że ta współpraca objawiać się musiała w sposób dla naszego Stowarzyszenia dostępny i możliwy. W szczególności współpraca ta polegała na usiłowaniu utrzymywania wzajemnego kontaktu z C. K. P., S. U. P. i S. U. S. Kontakt ten uwydatniał się w udziale naszego reprezentanta w zebraniach tych Zrzeszeń, bądź też na pilnej obserwacji przebiegu akcji, prowadzonych przez te Zrzeszenia.

Na dobro tych Centralnych Zrzeszeń należy przypisać to, że prowadzona przez nie akcja w kierunku ogólnej poprawy bytu pracowników państwowych w ubiegłym roku, była bardzo intensywna, wyczerpująca, lecz nie mniej bardzo trudna.

Trudności gospodarcze i finansowe Państwa paraliżowały wszystkie niemal zabiegi i wysiłki, prowadzone przez Organizacje pracownicze w kierunku poprawy bytu.

Koroną usiłowań Centralnych Zrzeszeń urzędniczych w ubiegłym roku w kierunku poprawy bytu był odbyty w dniu 8 grudnia ub. r. Kongres, zwołany przez utworzony w tym celu komitet organizacyjny. Komitet ten działał w porozumieniu z C. K. P. i z Ogólnem Zrzeszeniem Pracowników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych. Kongres ten poprzedziły liczne wiece urzędnicze, organizowane przez C. K. P. w całym kraju.

Niestety, Kongres urządzony został w czasie najmniej odpowiednim, bo w czasie istnienia naprężonych stosunków między Rządem a Sejmem.

Już wszystkie oznaki, jakie towarzyszyły pracom przygotowawczym do Kongresu, jako to: naprężenie stosunków politycznych w kraju, zbyt gorączkowy pośpiech w oznaczeniu terminu odbycia Kongresu, następstwem czego była niemożność porozumienia się poszczególnych organizacji między sobą co do programu Kongresu i określenie jasnego stanowiska, co do wysunąć się mających uzgodnionych dezyderatów, sprawiły to, że część organizacji usunęła się od prac i udziału na Kongresie. Zarząd Główny naszego Stowarzyszenia, a raczej jego Prezydjum, gdyż o zwołaniu plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego z powodu zbyt gorączkowej akcji kongresowej i braku czasu nie mogło być mowy, postanowił nie wziąć udziału w Kongresie. W swej decyzji Prezydjum Zarządu Głównego nie było odosobnione, gdyż decyzję taką samą powzięły również S. U. S., Stowarzyszenie Urzędników Skarbowych z akademickiem wykształceniem i inne.

Prezydjum Zarządu Głównego naszego Stowarzyszenia, przy powzięciu swej decyzji, wyszło z założenia, że gorączkowy i nerwowy pośpiech, jaki znamionował zwołanie Kongresu przez odnośny komitet, uniemożliwia rzeczowe ustosunkowanie się naszej organizacji do nakreślonego programu prac na Kongresie, dalej, że odbycie Kongresu, w którym miarodajne sfery rządzące już zgóry odmówiły swego udziału, stacza Kongres do rodzaju zwykłej manifestacji, a tem samem pozbawia go tej powagi, znaczenia i korzyści, jakie Kongres odnieść powinien.

Stowarzyszenie nasze stoi i stać będzie zawsze twardo na gruncie solidarności organizacyjnej w walce o poprawę bytu, pojęcie jednak tej solidarności nie może być przeceniane i równoznaczne z przekreśleniem ideologii i haseł, którym nasze Stowarzyszenie zawsze było, jest i pozostanie wierne.

Akcja w kierunku ogólnej poprawy bytu, jak już zaznaczono, spoczywa w ręku Centralnych Zrzeszeń pracowniczych.

W szczególności prowadzone były wysiłki, zapoczątkowane już przed laty i powszechnie znane w kierunku uzyskania:

a) podwyższenia uposażenia i ubocznych świadczeń na rzecz pracowników o 25% ;

b) wyrównania zaległego za rok 1928 dodatku mieszkaniowego, oraz zwiększenia tego dodatku;

c) przyznania specjalnych dodatków uzdrowiskowych i kresowych, szczególnie w miejscowościach, jak Tczew, Zagłębie Dąbrowskie i Borysławskie;

d) uregulowania kwestji pomocy lekarskiej i opłat szkolnych przez odpowiednie zwiększenie tej pomocy;

e) przyznania w praktyce wynagrodzenia za nadliczbowe godziny pracy;

f) przeprowadzenia akcji oddłużającej pracowników państwowych;

g) znowelizowania ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17.II. 1922 r., szczególnie w kierunku wprowadzenia zasady stałości stosunku służbowego, ciągłości pracy i nienaruszalności stanowiska i raz już osiągniętej grupy uposażenia, wprowadzenia awansu automatycznego, zaszeregowania urzędników do należnych im grup i t. p.;

h) unormowania przepisów dyscyplinarnych z 1922 roku (wprowadzenie terminu przedawnienia spraw i skutków kar);

i) znowelizowania ustawy emerytalnej z dn. 11.XII. 1923 r. przez dostosowanie jej do wydanej ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24.XI. 1927 r., która jest dla tych pracowników korzystniejsza.

Jak już na wstępie zaznaczono, wszelkie wysiłki w podanym kierunku rozbiły się o nieugięte stanowisko Rządu i Sejmu, uzależniających kwestję poprawy bytu od poprawy stosunków gospodarczych i finansowych, a zatem od zdobycia na ten cel nowych źródeł dochodów państwowych. Dzięki jednak akcji Centralnych Zrzeszeń z ważniejszych dezyderatów urzędniczych udało się załatwić w 1929 roku:

a) skasowanie postanowień art. 116 ustawy o cywilnej służbie państwowej z 17.II. 1922 r., który stracił swą moc z dn. 31.III. 1929 r.;

b) wypłata w dalszym ciągu 15% dodatku do uposażenia;

c) przyznanie od 1.I. 1929 r. ustawowo należnej podwyżki dodatku mieszkaniowego;

d) przyznanie $\frac{1}{3}$ części zaległego dodatku mieszkaniowego za 1928 r.;

e) podwyższenie w preliminarzu budżetowym na okres 1930/31r. wydatków na pomoc lekarską pracowników państwowych z kwoty 5.500.000 zł. na 7.650.000 zł., oraz

f) przyznanie dodatku kresowego na Helu 20%, względnie 40% uposażenia.

Gdy jest już mowa o akcji Centralnych Zrzeszeń, należy z uznaniem podkreślić wysiłki Centralnego Zarządu S. U. S., szczególnie w kierunku osiągnięcia poprawy bytu i stosunków służbowych pracowników skarbowych w znaczeniu ogólnym. Współpraca nasza, jaka zadzierzgnięta została przed niedawnym czasem ze S. U. S., uwydatniła się we wspólnej wstępnej konferencji Prezydium obu Stowarzyszeń w sprawie nawiązania ściślejszego kontaktu obu organizacyj. Ta konferencja przyczyniła się do wzięcia przez Zarząd Główny udziału we wspólnej delegacji u p. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu dnia 4 grudnia 1929 r. Na tem posłuchaniu przedstawiła delegacja najżywotniejsze postulaty pracowników państwowych w ogólności, a w szczególności pracowników skarbowych. Delegacja z ust b. Premjera p. Świtalskiego, uzyskała wówczas przyrzeczenia:

a) wypłaty pracownikom państwowym $\frac{1}{3}$ części zaległego dodatku na mieszkanie za 1928 rok;

b) skoordynowania obowiązującej obecnie ustawy emerytalnej z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych;

c) zgodę na nowelizację pragmatyki służbowej pracowników państwowych;

d) przyrzeczenie życzliwego rozpatrzenia dezyderatów w sprawie pomocy lekarskiej i pomocy szkolnej, jednak w granicach możliwości budżetowych.

Reasumując zabiegi, o których wyżej mowa, wypada podkreślić z naciskiem, że zajmowane stale stanowisko S. U. S. i S. U. K. S. w kwestji upośledzenia ogółu urzędników skarbowych pod względem ich uposażenia i warunków pracy w przeciwstawieniu do pracowników innych resortów — jest zupełnie słuszne. Stąd też powstała konieczność podjęcia zgodnej akcji obronnej interesów ogółu pracowników skarbowych przez wszystkie organizacje skarbowców, którą też z końcem ubiegłego roku zapoczątkowaliśmy, narazie konferencją wstępną, zainicjowaną przez Prezydium S. U. S. dnia 10 listopada 1929 r.

W tej sprawie Zarząd Główny występuje na dzisiejszym Zjeździe z osobnymi wnioskami, w których sformułowane zostały zasady wzajemnego kontaktu, jaki pragniemy utrzymywać z S. U. S., a które niewątpliwie Zarząd S. U. S. uwzględni

przy opracowaniu zapowiadzanego regulaminu, normującego tę sprawę. Szczególnie uniknięcie uiszczania podwójnych składek członkowskich — zostało we wnioskach uwzględnione.

C. Postulaty Zawodowe S. U. K. S.

Niezależnie od dezyderatów natury ogólnej, dotyczących rozwiązywania różnych problemów w dziedzinie zainteresowania ogółu pracowników państwowych, czy też skarbowych — z racji obowiązującej ustawy o państwowej służbie cywilnej, którą wszyscy jesteśmy objęci, istnieje cały szereg naszych postulatów zawodowych, które dotyczą specjalnie urzędników akcyzowych z Kontrolą Skarbową włącznie. Szczególnie interesy urzędników Kontroli Skarbowej, dla których stworzono osobny przepis organizacyjny, oraz urzędnicy urzędów akcyzowych, którzy, jakkolwiek nie objęci tym przepisem, to jednak z natury rzeczy swego powołania, tworzą razem z kontrolą Skarbową właściwą i wzajemnie uzupełniającą się konstrukcję aparatu akcyzowego — wymagają stałego zastępstwa i obrony.

Łączność interesów obu kategorii tych urzędników nie może ulec żadnej wątpliwości, gdy się uwzględni, że zadania, do których są oni powołani, wymagają wspólnoty w zakresie wiedzy, praktyki zawodowej i spełnionych obowiązków tak w służbie wewnętrznej, jak i zewnętrznej. Podział hierarchiczny, zakres działania urzędników akcyzowych, podział według kategorii stanowisk, czy też grup uposażeniowych, bynajmniej nie narusza tezy istnienia tej łączności i potrzeby obrony wspólnych interesów ściśle zawodowych w swoim własnym Stowarzyszeniu. Najlepszym wyrazem słuszności tego zdania jest to, że Stowarzyszenie nasze z wolna zdobywa coraz więcej członków także z grona kolegów z Urzędów akcyzowych.

Zarząd Główny w swej działalności w zakresie zastępowania interesów zawodowych w ubiegłym czasokresie sprawozdawczym oparł się przede wszystkim na uchwałach Walnego Zjazdu Delegatów z dnia 12 i 13 maja 1929 r.

Uchwały te wykonane zostały przez Zarząd Główny bądź to drogą przedstawienia odpowiednich pisemnych rezolucji i memorjałów Władzom rządzącym i przełożonym, bądź też drogą delegacji w Ministerstwie Skarbu.

Sprawozdania z działalności Zarządu Gł. w tym zakresie ogłaszał Zarząd Gł. w czasopiśmie zawodowym.

Do ważniejszych, załatwionych przez Zarząd Gł. spraw, należą memorjały:

- a) w sprawie zmiany przepisu o umundurowaniu wniesionego do Ministerstwa Skarbu,
- b) w sprawie przyznania dodatku sezonowego dla urzędników na Pomorzu,
- c) w sprawach niewystarczającego uposażenia,
- d) w sprawach przyjmowania do kontroli skarbowej kandydatów ze średnim wykształceniem,
- e) w sprawach pogłosek o zamierzonej reorganizacji K. S. z prośbą o zunifikowanie urzędów akcyzowych z urzędami kontroli skarbowej,
- f) w sprawach liberalniejszego traktowania urzędników przy przesuwaniu z III. do II. kategorii,
- g) w sprawach rozszerzenia kategorii II o VI stopień służbowy i III. kategorii o X, IX i VIII stopień służbowy,
- h) w sprawach przyznania rewizorom akcyzowym i naczelnikom Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów ryczałtów na kaszta podróży służbowych.
- i) w sprawach podwyższenia ryczałtów na koszt podróży oraz przyznania urzędnikom, pełniącym stały dozór w przedsiębiorstwach, odpowiedniego dodatku stałego z tytułu charakteru tej służby i nadliczbowych godzin, spędzanych w służbie,
- j) w sprawach zwiększenia etatów wyższych stopni służbowych przy zmniejszeniu stopni niższych,
- k) W sprawie przemianowania urzędników prowizorycznych,
- l) w sprawie spensjonowania z urzędu urzędników, którzy osiągnęli pełną wysługę lat do emerytury i przekroczyli 60 lat życia,
- ł) w sprawie zmiany systemu przyznawania remuneracji przez połączenie wszystkich funduszy na specjalne dodatki i nagrody, objętych budżetem Ministerstwa Skarbu i budżetami Monopolów państwowych i wypłacania w zamian remuneracji—stałych procentowych dodatków do uposażenia oraz osobnego wynagradzania za nadliczbową ilość przepracowanych godzin urzędowych,
- m) w sprawie wymianowania wszystkich starszych urzędników, w szczególności także nadania należnych stopni służbowych według sprawowanych funkcji wszystkim tym urzędnikom, którzy zajmują stanowiska kierownicze w Urzędach Akcyzowych i Kontroli Skarbowej,
- n) w sprawie zniesienia Kontroli Skarbowej na linii akcyzowej polsko-gdańskiej,

o) nadto Zarząd Główny przedłożył Rządowi znaną rezolucję, uchwaloną w ubiegłym roku przez Walny Zjazd, w sprawie protestu pko poniżaniu godności instytucji Kontroli Skarbowej. przez pewne nieznane sfery na terenie Ministerstwa Skarbu, oraz odbył 6 delegacyj w Ministerstwie Skarbu w sprawach, wyżej poruszonych postulatów,

p) w Izbach Skarbowych w Krakowie i we Lwowie interwenjował Zarząd Główny w sprawie złagodzenia przymusu sprawiania munduru, a to z uwagi na zapowiedzianą jego zmianę, dalej, w sprawie zamierzonych zmian terytorjalnych w rejonach, w sprawach awansów i w innych, mniej ważnych, bieżących sprawach.

Jak z powyższego wynika, cały szereg najżywotniejszych postulatów został przedstawiony Centralnym naszym Władzom, Jak wiadomo, część z tych postulatów została bądźto zupełnie, bądźteż częściowo uwzględniona.

Załatwiono sprawę zmiany munduru, podwyższono ryczałty na kosztą podróży w niektórych okręgach; acz nieznaczna, jednak nastąpiła pewna mała poprawa w stosunkach awansowych; wielu urzędników, którzy przekroczyli 60 lat życia i uzyskali pełną wysługę lat — przeniesiono z urzędu na emeryturę; wstrzymano przyjmowanie kandydatów z niższym wykształceniem do Kontroli Skarbowej; uzyskano to, że Departament Akcyz i Monop. Państw. przychylnie się ustosunkował do sprawy rozszerzenia kateg. III. co do stopni służbowych; uzyskano subwencję z Ministerstwa Skarbu na cele Stowarzyszenia.

Większa jednak część przedstawionych dezyderatów nie jest załatwiona — wymagać ona będzie prowadzenia stałej konsekwentnej dalszej akcji przez Stowarzyszenie.

Powyższe postulaty nie wyczerpują wprawdzie wszystkich bolączek i niedomagań — życie bowiem stwarza niemal, że każdego dnia inne warunki bytowania — to jednak, postulaty wymienione należą do grupy najważniejszych.

Wspomnieć tu należy o aktualnej obecnie sprawie umożliwienia urzędnikom nabycia nowych mundurów; nieodpowiedniego i sprzeciwiającego się ustawie sposobu zaszeregowania urzędników w listach starszeństwa; krzywdzącego potrącania raz już przyznanego ryczałtu na umundurowanie, względnie potrącanie obecnie po kilku latach należności za dostarczony z urzędu materiał mundurowy, wydany swego czasu urzędnikom z przymusem noszenia munduru — jakkolwiek ci urzędnicy nie byli etatowi i t. p. inne bieżące niedomagania, które niewątpliwie znajdują załatwienie na komisji poprawy bytu obecnego Walnego Zjazdu, na podstawie wniesionych petycyj okręgów i Kół, względnie wniosków Zarządu Głównego.

D. Sprawy Samopomocy.

Zarząd Główny, stosując się do uchwały Walnego Zjazdu, nie zaniedbał kontynuowania akcji samopomocowej członków Stowarzyszenia, rozumie się w granicach możliwości finansowych.

W ubiegłym okresie sprawozdawczym wnieśliśmy prośbę do Ministerstwa Skarbu o pomoc w tym względzie. Pomoc ta została nam przyznana, dzięki poparciu Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych w formie subwencji dla Stowarzyszenia. Zarząd Główny poczuwa się do obowiązku złożenia tą drogą w imieniu ogółu pracowników akcyzowych i członków naszego Stowarzyszenia gorącego podziękowania Panu Ministrowi Skarbu Matuszewskiemu za przyznaną subwencję, zaś panom: Dyrektorowi naszego Departamentu Kulskiemu i Naczelnikowi Wydziału Dr. Korcie — serdecznego podziękowania i wyrazów wdzięczności za poparcie tej naszej prośby i życzliwe traktowanie naszych wysiłków i zamierzeń w tej dziedzinie.

Budowa domu zdrowia w Jamnej postąpiła już tak dalece, że zewnętrzna część budynku została ukończona. Budynek został zewnątrz i wewnątrz wyprawiony, oszklony, instalacja elektryczna przeprowadzona (częściowo), kaplica wybudowana i oszklona. Oczekuje nas jeszcze: kładzenie podłóg, budowa schodów, przeprowadzenie instalacji wodociągowej, prace lakiernicze i urządzenie wewnętrzne pokoi, kuchni, czytelní, dwóch okazałych balkonów, werand i t. p.

Budynek został urządzony na 44 pokoje, a można urządzić w nim 59 pokoi, nie licząc ubocznych ubikacyj użytkowych (łazienki, kuchnia, pralnia, ustępy i t. p.). Budynek zabezpieczony jest od ognia na razie do wysokości 201.500 zł.

Rok rocznie w całoletnim sezonie będzie można w budynku pomieścić wygodnie około 300 osób.

Dnia 15 marca r. b. Główna Komisja Rewizyjna i Komisja Zarządu Głównego z przybraniem zaprzysiężonego inżyniera — znawcy, przeprowadziła szczegółowe badanie budynku, sposobu jego budowy i sprawdzenie cen kosztorysowych i kosztów budowy.

Wykończenie i oddanie budynku do użytku zależne jest od zdobycia dalszych środków pieniężnych, co przy korzystnych warunkach mogłoby nastąpić w przyszłym roku.

Szczegółowe sprawozdanie w sprawie budowy i dotychczasowych jej kosztów i zapotrzebowania gotówki do jej ukończenia — złoży na dzisiejszym Zjeździe Komisja budowy domu

zdrowia, Główna Komisja Rewizyjna i Komisja emisyjna cegiełek.

Należy zaznaczyć, że budowa tego domu opiera się tylko częściowo na subwencji, otrzymanej dotychczas z Ministerstwa Skarbu — część kosztów i to stosunkowo znaczna, jak na nasze siły, pokrywana jest z funduszków własnych naszego Stowarzyszenia, specjalnych na ten cel składek członków, funduszków uzyskanych ze sprzedaży cegiełek i t. p.

Przedsięwzięcie, którego podjęliśmy się ze znacznym nakładem pracy i trudów, jest bardzo poważne i zasługuje na wszechstronne poparcie ogółu kolegów.

Drugim, nie mniej ważnym czynem z dziedziny samopomocy są Kasy Oszczędnościowo-Pożyczkowe. W roku sprawozdawczym zostały utworzone i subwencjonowane przez Zarząd Główny siedem nowych takich Kas w poszczególnych Okręgach, względnie Kołach. Do czasu obecnego 20 Kół objętych jest siecią czynnych Kas.

Według otrzymanych zestawień z odnośnych Kół kapitał zakładowy i rezerwowy tych Kas przedstawia się w kwocie około 20.000 zł. — nie wszystkie jednak jeszcze Kasy nadesłały swoje bilansy za rok 1929.

Działalność Kas oparta jest na zasadach Spółdzielczych, a więc na ustawie o Spółdzielniach. Kasy rozwijają się zwolna, lecz stale, krzewią zmysł oszczędności i służą doraźną pomocą swym członkom w formie udzielanych pożyczek długoterminowych lub t. zw. chwilówek. — Nadto niektóre kasy (Cieszyn) prowadziły z bardzo korzystnym skutkiem kooperatywne zakupy artykułów codziennego użytku dla członków, które są gwarantowane, względnie realizowane, funduszami obrotowymi danej Kasy.

Trzecia forma samopomocy — to bezzwrotne lub zwrotne zapomogi pieniężne, udzielane na podstawie osobnego regulaminu przez Zarząd Główny — przede wszystkim wdowom i sierotom po zmarłych członkach S. U. K. S. oraz istotnie potrzebującym pomocy kolegom.

Takich zapomóg bezzwrotnych udzielił Zarząd Główny w minionym okresie sprawozdawczym w 62 wypadkach na łączną kwotę 7.000 zł. i zapomóg zwrotnych w 6 wypadkach na łączną kwotę 1.433 zł.

W żadnym wypadku śmierci naszego członka lub wypadku śmierci w jego rodzinie, Zarząd Główny nie odmówił udzielenia natychmiastowej zapomogi.

Zapomogi wskutek śmierci wynosiły w każdym wypadku 200 zł. w innych wypadkach zapomogi wynosiły od 50 do 150 zł.

Czwarta forma samopomocy — to stypendja szkolne dla dzieci członków, które uczęszczają do wyższych zakładów naukowych. Zarząd Główny rozdzielił trzy stypendja tego rodzaju na podstawie rozpisanego konkursu i w myśl osobnego regulaminu. Każde stypendjum wynosiło 600 zł. rocznie, płatne miesięcznie na podstawie wymaganych dowodów.

Wreszcie piątą z kolei formą samopomocy — są biblioteki subwencionowane według specjalnego klucza rozdzielczego między Koła i Okręgi. W roku sprawozdawczym utworzyliśmy 7 nowych bibliotek w Kołach, kosztem 4.000 zł.

Ogółem 13 Kół posiada własne biblioteki przedstawiające łączną wartość księgozbiorów w kwocie 10.300 zł.

Nadto w Okręgach w Grudziądzu i Poznaniu, czynne są gabinety fizyczne w zakresie potrzeb służby zawodowej.

Ogłaszane w czasopiśmie „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ prace z dziedziny naukowo-zawodowej, które z czasem zostaną skompletowane i zbroszurowane, zamykają ten dział pracy Zarządu Głównego w bieżącym okresie sprawozdawczym.

E. Sprawy gospodarcze.

Podstawę całej gospodarki naszego Stowarzyszenia stanowił budżet, uchwalony przez Walny Zjazd dnia 13 maja 1929 r. — Zarząd Główny, w dziale rozchodów preliminarza, przestrzegał ściśle jego ram i ograniczeń.

Preliminarz, uchwalony przez Walny Zjazd, został wykonany tak w dochodach jak i w wydatkach zwyczajnych.

Dochody preliniowano na	135.614 zł. 88 gr.
uzyskano zaś	135.786 zł. 75 gr.

W dziale dochodów wypadnie uwzględnić uzyskaną subwencję, jako dochód nadzwyczajny. Ogólna suma dochodów wynosi zatem w roku 1929 łącznie z saldem na 1.I.1929 r. — kwotę 220.786 zł. 75 gr.

Rozchody na rok 1929 preliniowano na

ogólną kwotę	135.614 zł. 88 gr.
wydatki rzeczywiste zaś wynosiły . . .	114.167 „ 06 „
wydatki zwyczajne były mniejsze o . . .	21.447 „ 82 „

z czego wydano mniej:

na administrację o	2.229 zł. 22 gr.
i na cele humanitarne o	19.216 „ 60 „
razem więc zwyczajne wydatki były mniej- sze o	21.447 „ 82 „

która to kwota figuruje w saldzie kasowym, pozostałym na 1.1.1930 r., jako oszczędność.

W stosunku do zwyczajnych wydatków, wydatki na administrację wynosiły 18,5% zaś wydatki na cele oświatowe i humanitarne wynosiły 81,5% w stosunku do zwyczajnych wydatków Stowarzyszenia w łącznej sumie 114,167 zł.

Zarząd Główny wychodząc z założenia, że każda gospodarka groszem publicznym wymaga ujawnienia — poczuwał się do obowiązku, niezależnie od corocznych sprawozdań, sporządzić szczegółowy bilans i zestawienia wpływów i wydatków Stowarzyszenia za czas od 1.I.1926 do 1.X.1929 r.

Bilanse te, sporządzone przez zawodowego bilansistę, jednego z profesorów Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie, na podstawie ksiąg buchalteryjnych Zarządu Głównego, przedstawione zostały pismem z dnia 12 października 1929 r. Ministerstwu Skarbu, a to z uwagi, że Stowarzyszenie nasze korzystało z subwencji na cele stowarzyszenia.

Według tego bilansu majątek Stowarzyszenia wynosił na dzień 1.X.1929 r. — 162.370 zł. 71 gr.

Tym wykazem majątku nie objęto jednak majątku Stowarzyszenia, znajdującego się w Okręgach i Kołach.

Na dzień dzisiejszy majątek Stowarzyszenia przedstawia się w kwocie około 280.000 zł. w czem wartość majątku nieruchomego przyjęto w kwocie 230.000 zł.

Sprawozdania Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Budowy Domu Zdrowia — objęte są porządkiem dziennym Walnego Zjazdu.

Preliminarz dochodów i wydatków na rok 1930, opracowany przez Zarząd Główny, będzie przedmiotem rozpatrzenia Komisji budżetowej i uchwały Walnego Zjazdu.

W zakończeniu niniejszego sprawozdania Zarząd Główny składa obecnym tu panom reprezentantom naszych Władz Centralnych podziękowanie za cierpliwe wysłuchanie treści sprawozdania. Niech mi wolno będzie, jako przedstawicielowi Stowarzyszenia, być w tej chwili wyrazicielem myśli i woli Ogółu jego członków i złożyć na ręce p. Naczelnika D-ra K. Kory prośbę o dalsze życzliwe poparcie celów naszego Stowarzyszenia przez łaskawe wysłuchanie i uwzględnienie je-

go życzeń i słusznych postulatów omawianych, tak w sprawozdaniu Zarządu, jak i diskutowanych na dzisiejszym Walnym Zjeździe.

F. Dom Zdrowia w Jamnej.

Budynek został wykonany ściśle według zatwierdzonych planów i zawierać będzie 46 pokoi, kuchnię, pralnię, salę jadalną i bibliotekę.

Pod wszystkimi ścianami zewnętrzными i działowemi ułożone zostały fundamenty kamienne. Dom wykonany z drzewa ciosanego na podwalinach dębowych.

Dach kryty dachówką t. zw. „tarnowianką“, przymocowaną do listew drutem żelaznym dla wzmocnienia.

Dotąd zostały wykonane:

Suteryny kompletnie wykończone z wyjątkiem podług w kuchni i pomieszczeniach mieszkalnych i pieców.

Roboty ciesielskie, wykonane kompletnie.

Roboty murarskie wykonane o tyle, że dom został wewnątrz całkowicie wyprawiony, wykończa się wyprawę nazewnątr.

W całym gmachu wykonano krytą instalację dla światła elektrycznego.

W całym domu założono okna i drzwi. Okna zostały oszkłone.

Obok budynku wykonano kapliczkę z drzewa z wieżyczką i sygnaturką. Kapliczka również wewnątrz została wyprawiona.

Wykonano ponadto studnię, głębokości 20 m. z ocembrowaniem z kamienia warstwowego.

Pozostało jeszcze do wykonania wewnętrzne wykończenie budynku. Składa się na to położenie podług, wykonanie schodów, wykończenie kanalizacji i wodociągów w całym budynku, łącznie z urządzeniem zbiornika na wodę do tego wodociągu oraz zainstalowaniem pompy i motoru, który jednocześnie będzie służył do poruszania dynamo maszyny dla zaopatrzenia domu w prąd oświetleniowy.

Wszystkie powyżej wymienione czynności zostały sprawdzone przez zaprzysiężonego rzeczoznawcę, który stwierdził, że są wykonane prawidłowo i zgodnie z kosztorysem, a na czynności, które mają być jeszcze wykonane, przedstawił swój kosztorys.

Następnie Komisja Rewizyjna przedstawiła sprawozdanie z dokonanej rewizji gospodarki Stowarzyszenia i Komitetu Budowy Domu Zdrowia w Jamnej, zwróciwszy uwagę, że Zarząd

nie wykorzystał całkowicie sum, przeznaczonych w budżecie na subwencje, czasopismo i cele humanitarne.

Na wniosek Komisji Rewizyjnej udzielono Zarządowi absolutorjum i wyrażono podziękowanie kol. Spundzie za zajęcie się sprawami Domu Zdrowia.

Po sprawozdaniu Komisji Mandatowej, przystąpiono do konstituowania komisyj:

1) do Komisji budżetowo-gospodarczej powołano kolegów: Zameckiego, Szczota, Wyżnikiewicza, Żurakowskiego Szymczaka, Sklenarza i Wierzbowskiego;

2) do Komisji poprawy bytu, kolegów: Suszczyńskiego, Styczyńskiego, Kossowskiego, Szuperskiego i Kuryłę;

3) do Komisji organizacyjnej, kolegów: Marca, Krynickiego, Rawicza - Twaroga, Jaworskiego, Hermana, Borowskiego, Bujakowskiego i Trełę;

4) do Komisji Matki, kolegów: Dziekana, Glińskiego, Wydrzyńskiego, Morawieckiego, Trzeciaka, Kadleca, Folgę, Kielarskiego, Jaworskiego, Klimeckiego, Haassa, Cancygiera.

Następnie prezes kol. Szeiweł odczytał następujące oświadczenie Zarządu Głównego:

Oświadczenie

Prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, złożone dnia 4 maja 1930 r. na Walnym Zejeździe Delegatów Okręgów i Kół S. U. K. S. w imieniu wszystkich obecnych członków Zarządu Głównego tego Stowarzyszenia.

Na posiedzeniu Zarządu Głównego S. U. K. S., odbytem dnia 15 lutego 1930 r., Zarząd Główny postanowił jednogłośnie złożyć swoje mandaty do dyspozycji Walnego Zjazdu.

Uzasadnieniem tej rezygnacji jest znane i omówione w sprawozdaniu Zarządu Głównego ustosunkowanie się Zarządu Gł. naszego Stowarzyszenia do odbytego dnia 8 grudnia 1929 r. Kongresu Pracowników Państwowych w Warszawie.

Ponieważ w pewnej części prasy urzędniczej pojawiły się ubliżające i w wysokim stopniu niesmaczne i zupełnie niesłuszne zarzuty przeciwko członkom Zarządów tych Związków urzędniczych, które odmówiły wzięcia udziału w Kongresie, a które to zarzuty z porządku rzeczy dotyczą wszystkich członków, których interesowane Zarządy reprezentują, — Zarząd Główny S. U. K. S., podtrzymując nadal swoje stanowisko i znane powody, dla których wstrzymał się od zaangażowania naszego Stowarzyszenia w Kongresie, postanowił w obronie swej godności, oraz w obronie autorytetu i autonomji naszego Sto-

warzyszenia, złożyć Walnemu Zjazdowi swoje mandaty przed upływem ważności ich terminu do dyspozycji.

Przytem Zarząd Główny poczuwa się do obowiązku oświadczyć, że i w przyszłości nie mógłby wziąć udziału w jakiegokolwiek akcji, któraby nosiła posmak szkodliwych dla spraw urzędniczych manifestacyj, nadużywanych przez sfery postronne do rozgrywek prasowych i agitacyjnych o podłożu partyjnym.

W wyniku dyskusji Walny Zjazd uchwalił następującą rezolucję:

„Zjazd nie przyjmuje rezygnacji Zarządu i podziela jego stanowisko w stosunku do Kongresu Pracowników Państwowych, odbytego w dn. 8.XII. 1929 r. w Warszawie“.

Na tem zakończono pierwszy dzień obrad plenarnych i przystąpiono do prac w Komisjach.

DRUGI DZIEŃ OBRAD.

W drugim dniu Zjazdu obradowano nad sprawozdaniami Komisyj.

Kolega J. Marzec zreferował wnioski Komisji Organizacyjnej.

W rezultacie dyskusji Zjazd powziął następujące uchwały:

1) Walny Zjazd Delegatów Kół i Okręgów Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzplitej Polskiej, odbyty w dn. 4 i 5 maja 1930 r. w Warszawie, składa wyrazy głębokiej czci i wysokiego poważania Wielmożnemu Panu D-rowsi Karolowi Korcie, Naczelnikowi Wydziału Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych Ministerstwa Skarbu.

W uznaniu Jego niespożytych trudów, poniesionych dla dobra ogółu Kontroli Skarbowej, oraz życzliwej pomocy we wszelkich poczynaniach Stowarzyszenia, Zjazd składa Mu gorące podziękowanie.

2) Wezwać Zarząd do wyteżenia wszystkich sił, dla zorganizowania Kół miejscowych naszego Stowarzyszenia tam, gdzie ich dotąd brak, a w szczególności na Kresach Wschodnich.

3) Dodać w tytule naszego Stowarzyszenia wyrazy „Rzeczypospolitej Polskiej“ tak, by tytuł otrzymał brzmienie następujące: „Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej“.

4) Upoważnić Zarząd do prowadzenia pertraktacyj z Zarządem Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych w sprawie

konsolidacji prac obu Stowarzyszeń, oraz w porozumieniu z Komisją budżetową, upoważnić Zarząd do wypłacenia 2.000 zł. dla S. U. S. na wydawnictwo „Czasopisma Skarbowego“, w którym mają być szerzej omawiane sprawy Kontroli Skarbowej.

5) Przedstawione Zjazdowi regulaminy dla Zarządu Głównego i Redakcji przekazać do załatwienia Zarządowi Głównemu. Regulamin dla Zarządu Głównego winien być ogłoszony w czasopiśmie dla przedyskutowania w Kołach S. U. K. S. i, wraz z wnioskami Kół, przedstawiony na następny Walny Zjazd.

6) Zatwierdzić regulamin funduszu zapomogowego w brzmieniu, opracowanym w Komisji.

Wnioski Komisji budżetowej referował kol. Sklenarz. Zjazd przyjął następujące rezolucje:

1) wezwać Zarząd do wystąpienia ze stosownym memorjałem do Ministerstwa Skarbu o przyznanie subwencji na cele Stowarzyszenia i „Dom Zdrowia“, oraz do energicznego kontynuowania sprzedaży cegiełek na budowę Domu;

2) stworzyć 4-te stypendjum im. Odrodzenia Polski dla dzieci członków S. U. K. S.;

3) wezwać Zarząd do rozesłania żetonów członkowskich do tych Kół, które ich dotąd nie otrzymały;

4) przyjąć preliminarz budżetowy w przychodach i rozchodach, zamykający się kwotą 96.691 zł.

Wnioski Komisji poprawy bytu referował kol. Kossowski. Po dyskusji, Zjazd uchwalił: wezwać Zarząd do przedstawienia Władzom następującej rezolucji:

Walny Zjazd Kół S. U. K. S. stwierdza, co następuje: Dotychczasowe niskie uposażenie pracowników państwowych w ogólności nie zaspakaja nawet najprymitywniejszych potrzeb życiowych ludzi pracy umysłowej.

Znany Rządowi i całemu społeczeństwu opłakany stan materialny tych pracowników, stanowi od szeregu lat ropiejący wrzód na ciele organizmu Państwa.

Stosowane dotychczas przez Rząd dorywcze środki zaradcze okazały się niewystarczającymi do złagodzenia doznawanych od szeregu lat krzywd i poprawy egzystencji świata urzędniczego.

Walny Zjazd nadto stwierdza, że pracownicy skarbowi działu podatków pośrednich, jak i bezpośrednich należą do kategorii pracowników najgorzej postawionych, tak pod względem uposażenia, stosunków służbowych, jak i pod względem awansów i warunków pracy.

Walny Zjazd Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej zwraca się z prośbą do Rządu o spełnienie postulatów, przedstawionych Rządowi w ostatnim czasie, tak przez Centralne Zrzeszenia pracowników państwowych, jak niemniej o spełnienie postulatów, streszczonych w memorjale Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych (S. U. S.) z dnia 4 grudnia 1929 r., który to memorjał przedstawiony został przez zbiorową delegację wszystkich Związków urzędników skarbowych p. Prezesowi Rady Ministrów na posłuchaniu dnia 4 grudnia 1929 r.

Wreszcie Walny Zjazd pozwala sobie nadmienić, że uzasadnienie wyżej naprowadzonych postulatów znalazło swój wyraz w przedłożonym p. Prezesowi Rady Ministrów memorjale z dnia 4.XII. 1929 r. Pozatem Zjazd wezwał Zarząd do przedstawienia Ministerstwu Skarbu memorjału, dotyczącego następujących postulatów:

1) posunięcia urzędników akcyzowych i Kontroli Skarbowej do tych stopni służbowych, jakie odpowiadają zajmowanemu przez nich stanowiskom służbowym, o ile oni posiadają odpowiednie kwalifikacje;

2) posunięcia do wyższych stopni usłużbowych tych urzędników, którzy osiągnęli szczybel „d“ i nie mogą awansować tylko z braku etatów;

3) przemianowania urzędników Kontroli Skarbowej prowizorycznych na etatowych;

4) liberalniejszego traktowania podań o „veniam studiorum“;

5) zmianę tabeli stanowisk w II kategorii do VI i w III do IX st. sł. włącznie;

6) przeniesienia na emeryturę Urzędników, którzy osiągnęli 60 rok życia ;

7) przeprowadzenia zmiany systemu przyznawania zapośóg (remuneracji), w szczególności scalenia wszystkich funduszy, na ten cel przeznaczonych i podziału tegoż w stosunku do otrzymywanego uposażenia.

8) Podwyższenia ryczałtów na koszt podróży i diety;

9) Przyznania takich samych ryczałtów urzędnikom akcyzowym, pełniącym służbę objazdową;

10) przyznania specjalnego dodatku dla kolegów, będących na stałych dozorach lub pełniących służbę na granicy polsko-gdańskiej i w działach przekazowych;

11) Podwyższenia ryczałtu na umundurowanie i umożliwienia zaopatrzenia się w nowy mundur przez przyznanie zaliczek;

12) usunięcia krzywdy, wyrządzonej tym kolegom, których niesłusznie zepchnięto na dalsze miejsca w listach starszeństwa;

13) nieregularnej wypłaty ryczałtów na koszt podróży w niektórych Izbach Skarbowych;

14) przyznania 20% dodatku w miastach I klasy, miejscowościach klimatycznych, tudzież kąpielowych;

15) przyznania zwrotu pełnych opłat szkolnych za dzieci kolegów;

16) anulowania rozporządzenia M. S. z dn. 9/V 1927 r. L. 9421/1343, dotyczącego spraw dyscyplinarnych;

17) nadawania koncesyj monopolowych wdowom i sierotom po urzędnikach Akcyzowych, w pierwszym rzędzie po inwalidach wojennych;

18) uwzględniania urzędników akcyzowych przy nadawaniu odznaczeń;

19) umieszczania urzędników akcyzowych w szpitalach w klasie II, a nie III-ej;

20) przestrzegania obowiązujących przepisów, co do organizacji władz skarbowych, a w szczególności, by zastępcami Naczelników U. S. A. M. P. byli Inspektorowie Kontroli Skarbowej;

21) unormowania sprawy przyjmowania nowych kandydatów do służby akcyzowej, w szczególności na wyższe stanowiska;

22) aby doniesienia anonimowe na urzędników nie miały skutków dyscyplinarnych do czasu stwierdzenia winy;

23) by komisje kwalifikacyjne składały się z bezpośrednich przełożonych urzędników kwalifikowanych.

24) utworzenia kursów naukowych dla rewidentów przy Izbach Skarbowych;

25) nieużywania urzędników Kontroli skarbowej przy wyborach do Sejmu do czynności policyjnych;

26) Zaopatrzenia z urzędu na granicy polsko - gdańskiej w mundury również i pracowników prowizorycznych;

27) By urzędnicy, którzy nie uzyskali „veniam studiorum“, lecz posiadają co najmniej X st. sł., mogli awansować w granicach II kategorii urzędników państwowych, na równi z urzędnikami, posiadającymi pełnię praw tej kategorii.

Wnioski komisji matki referuje kolega Gliński: po dyskusji Zjazd uchwała:

1) rezygnację I-go Vice-prezesa Zarządu Głównego, kol. Rybickiego, przyjmując;

2) na podstawie § 29 statutu stowarzyszenia wylosowano z Zarządu kolegów: Kielarskiego, Jankowskiego, Burczyna i Tułasiewicza,

3) rezygnację członka głównej komisji rewizyjnej, kol. Cancygiera — przyjąć,

4) na miejsce wylosowanych zostali wybrani w drodze tajnego głosowania na członków Zarządu:

na 1-go wiceprezesa kolega T. Woydat (z Warszawy), na członków koledzy: Cancygier (z Warszawy), Kielarski (z Krakowa): Tułasiewicz (z Poznania), Jankowski (z Bydgoszczy).

Do Komisji Rewizyjnej obrano kolegę Dziekanka i na zastępcę kol. Gruce.

Ponadto na wniosek komisji matki na podstawie § 26 p. „b” statutu S. U. K. S. kooptowano w skład Zarządu kol. Kosowskiego (z Cieszyna), kol. Glińskiego i kol. Wierzbowskiego (z Warszawy).

Po wyczerpaniu porządku dziennego prezes Zarządu Głównego kol. Szeiweł w gorących słowach podziękował pp. Reprezentantom władz i przedstawicielom S. U. S-a za łaskawe przysłuchiwanie się obradom Zjazdu i wyraził nadzieję, że przy dobrych chęciach obu pokrewnych Stowarzyszeń niedługo dojdzie do zupełnej i harmonijnej współpracy tych organizacji, oraz Sz. Gościom i kolegom delegatom za przybycie na Zjazd.

Na zakończenie Zjazd jednomyślnie uchwalił następującą rezolucję:

Delegaci Okręgów i Kół Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej, zebrani na dorocznym Zjeździe w dniu 5 maja 1930 r. w Warszawie, składają Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej prof. I. Mościckiemu i Pierwszemu Marszałkowi Polski Józefowi Piłsudskiemu wyrazy hołdu, czci i poważania, oraz zapewnienia najusilniejszej pracy dla dobra Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Poczem zebrani wznieśli trzykrotny okrzyk na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Pana Marszałka J. Piłsudskiego.

Na tem obrady zostały zakończone, a kol. Gliński, imieniem Zjazdu, złożył podziękowanie kol. T. Woydatowi za wżorne prowadzenie obrad.

**Obowiązkiem moralnym każdego urzędnika jest
należenie do swej fachowej organizacji urzędniczej,
bowiem w jedności siła!**

ZESTAWIENIE WPŁY Stowarzyszenia Urzędników Kontroli

WINIEN.

za 19

1. Saldo na 31 grudnia 1928 r.		101.740.21	
2. Procenty z P. K. O. za 1928 r.	2.929.97		
3. Składki członkowskie	27.602.52		
4. Wpisowe	121.—		
5. Składki człon. na „Dom Zdrowia“	841.—		
6. Na żetony członkowskie	275.80		
7. Na fundusz stypendjalny	502.85		
8. Składki członkowskie na LOPP.	12.50		
9. Spłacone raty pożyczek	1.715.20		
10. Za ogłoszenie w „Wiadom. Kontroli Skarbowej“	46.—		
11. Subwencja D. P. M. S. na „Dom Zdrowia“	70.000.—		
12. Subwencja D. P. M. S. na wydawn. „W. K. S.“	10.000.—		
13. Subwencja D. P. M. S. na fundusz zapomogowy	5.000.—	119.046.54	220.786.75
Ogółem			
			220.786.75

WÓW I WYDATKÓW

Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej

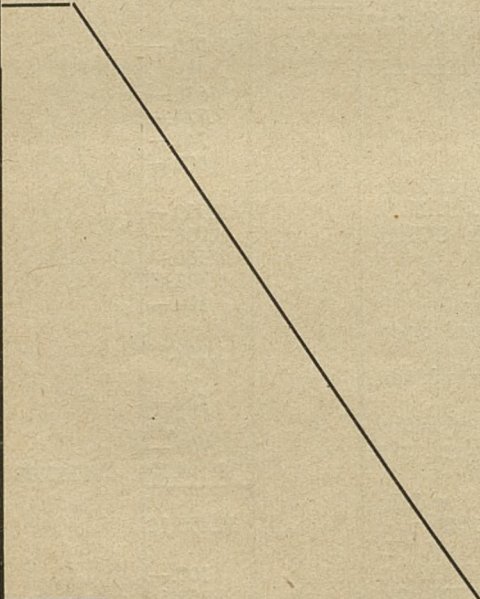
29 rok

MA.

1. Koszta wydawn. „Wiadom. Kon-			
trolli Skarbowej“			
a) druk „Wiad. Kontr. Skarb.“	8.770.07		
b) opl. poczty ryczałtem	479.04		
c) pensje redaktorów	2.400.—		
d) honorarja za ekspedycję „W.			
K. S.“	875.—		
e) honorarja autorskie	3.167.60		
f) różne wydatki gospodarcze			
Redakcji	495.12	16.186.83	
2. Administracja			
a) lokal, urządzenie i utrzymanie	12.147.31		
b) telefon	444.30		
c) pensja sekretarza	2.400.—		
„ personelu biura	4.500.—		
d) za przepisywanie na maszynie	201.65		
e) za kupioną maszynę do pisa-			
nia i przesyłkę	344.90		
f) za druki, materiały piśmien.,			
portorja, prenum. i t. p.	2.115.60		
g) za prowizję i druki P. K. O.	68.70	22.222.46	
3. Na fundusz budowy „Domu			
Zdrowia“		120.000.—	
4. Na druk i eksp. cegiełek oraz sal-			
do skl. czł. i za cegiełki		616.—	
5. Koszta podróży i djety		7.724.—	
6. „ Walnego Zjazdu		741.—	
7. Na fundusz specjalny		800.—	
8. „ utworzenie kas pożyczkowo-			
oszczędnościowych S. U. K. S.		2.350.—	
9. „ utworzenie bibliotek SUKS.		4.000.—	
10. „ zapomogi		4.500.—	
11. „ pożyczki		1.433.40	
12. „ fundusz stypendjalny		300.—	
13. „ cele łączności z innemi orga-			
nizacjami		1.962.50	
14. „ L. O. P. P. tytułem wkładu			
ze Stow.		100.—	
15. „ L. O. P. P. składki członków		12.50	
16. Za żetony członkowskie II-ga rata		700.—	
17. Nieprzewidziane wydatki		1.134.37	184.783.06
18. Saldo na rach. P. K. O. w dniu			
31.XII. 1929 r.		31.498.10	
„ „ „ Oszczędn. P. K.			
O. 31.XII. 1929 r.		100.—	
„ „ „ Kasy 31.XII. 29.		1.362.64	
„ „ „ wydawn. „W. K.			
S.“ 31.XII. 29 r.		42.95	
„ „ „ Kasy pożyczko-			
wo - oszczędność.			
Prac. Skarb.		3.000.—	36.003.69
O g ó ł e m			220.786.75

BUDŻET S. U. K. S.

DOCHODY.

1. Saldo na 1.I. 1930 r. w P. K. O.	31.498,10	
2. Kasa	1.362,64	
3. Kasa Prac. Skarb.	3.000,—	
4. P. K. O. wkład oszczędnościowy	100,—	
5. % od kapitałów	2.324,15	
6. Saldo na r-ku „Wiad, Kontr. Skarb.“	42,95	
7. Składki członkowskie	26.000,—	
8. Wpisowe	50,—	
9. Cegielki na Dom Zdrowia w Jamnie	30.000,—	
10. Ze sprzedaży żetonów	300,—	
11. Dłużnicy	1.993,20	
12. Ogłoszenia	20,—	96.691,04
		
Ogółem		96.691,04

N A 1930 R O K.

WYDATKI.

I. Koszta wydawnictwa		
1. Druk „Wiadom. Kontroli Skarbowej“	8.770.—	
2. Ryczałt pocztowy	479.—	
3. Pensja redaktora	2.400.—	
4. Ekspedycja czasopisma	585.—	
5. Honorarja autorskie	2.000.—	
6. Wydatki różne	300.—	14.534.—
II. Administracja.		
1. Lokal, komorne	930.—	
2. Urządzenie lokalu	225.—	
3. Telefon i inne opłaty miejscowe i za miejscowe	484.—	
4. Na reprezentacje prezesowi	1.200.—	
5. Pensja sekretarza	2.400.—	
6. Na reprezentacje skarbnika	300.—	
7. Pensja pracownika biurowego	4.025.—	
7-a. Ubezpieczenie społeczne	420.—	
8. Naprawa maszyny	120.—	
9. Powielacz	150.—	
10. Druki i materiały piśmienne	1.800.—	
11. Światło, opał, usługa i gaz	560.—	
12. Dozorca	100.—	
13. Drobne wydatki	100.—	
14. Podatek od lokalu	80.—	12.894.—
III.		
1. Koszta podróży i djety	7.000.—	
1-a. Na cele propagandy na Kresach Wsch.	1.500.—	
2. Koszta Walnego Zjazdu	750.—	
3. Kasy pożyczkowo-oszczędn.	6.000.—	
4. Biblioteki	6.000.—	
5. Zapomogi	6.000.—	
6. Stypendja	2.550.—	
7. Cele łączn. z innemi organizacjami	2.900.—	
8. L. O. P. P.	100.—	
9. Dar narodowy 3 maja	100.—	
10. Nieprzewidziane wydatki	150.—	
10-a. Liga Morska i Rzeczna	150.—	
11. Dom Zdrowia	30.000.—	
12. Fundusz pogrzebowy	3.000.—	
13. Fundusz rezerwowy	3.063.04	69.263.04
O g ó ł e m		96.691.04

Z działalności Zarządu Główn. S. U. K. S. i Komunikaty.

I.

W dniu 5 maja r. b. po ukończeniu obrad Zjazdu odbyło się w tym samym lokalu konstytucyjne posiedzenie członków Zarządu Głównego, który ukonstytuował się, jak następuje:

Członkowie Zarządu Głównego S. U. K. S.: 1) Władysław Szeiweł, prezes SUKS., Cieszyn, 2) Tadeusz Woydat, wiceprezes SUKS., Warszawa, 3) Franciszek Haass, wiceprezes SUKS., Drohobycz, 4) Józef Wierzbowski, sekretarz SUKS., Warszawa, 5) Franciszek Cancygier, zast. sekretarza SUKS., Warszawa, 6) Antoni Gerwin, skarbnik SUKS. Warszawa, 7) Bolesław Żurkowski, redaktor SUKS., Warszawa, 8) Stefan Spunda, komisarz Kon. Skarb., Stanisławów, 9) Józef Jankowski, insp. Kontr. Skarb., Bydgoszcz, 10) Adam Tułasiewicz, insp. Kontr. Skarb., Poznań, 11) Ludwik Kielarski, komisarz Kontr. Skarb., Kraków, 12) Leopold Jaworski, komisarz Kontr. Skarb. Orłowo, Pomorze, 13) Józef Trzeciak, insp. Kontr. Skarb., Mysłowice, 14) Adolf Kossowski insp. Kontr. Skarb., Cieszyn, 15) Kazimierz Gliński, komisarz Kontr. Skarb., Warszawa.

Zastępcy członków Zarządu Głównego S. U. K. S.: 1) Leon Turowicz, inspektor Kontr. Skarb., Słonim, 2) Jan Androchowicz, kom. Kontr. Skarb., Lwów, 3) Franciszek Szczot, insp. Kontr. Skarb., Pomorze.

Członkowie Komisji Rewizyjnej S. U. K. S. — 1) Marjan Sklenarz, inspektor Kontr. Skarb., Drohobycz, 2) Edward Dziekan, insp. Kontr. Skarb., Poznań, 3) Piotr Morawiecki, emer. komisarz Kontr. Skarb., Bielsko.

Zastępcy członków Komisji Rewizyjnej. — 1) Leon Gruca, rewident Kontr. Skarb., Białystok, 2) Piotr Głębocki, inspektor Kontr. Skarb., Lublin.

Członkowie Sądu Honorowego. — 1) Bolesław Popiel, inspektor Kontr. Skarb., Przemyśl, 2) Bolesław Wydrzyński, inspektor Kontroli Skarb., Bielsko, 3) Antoni żur, inspektor Kontroli Skarb., Pomorze.

II.

W dniu 9 maja r. b. w lokalu Stowarzyszenia w Warszawie odbyło się posiedzenie Prezydium Zarządu pod przewodnictwem prezesa, Władysława Szeiwła.

Na posiedzeniu tem został opracowany memoriał do Władz w sprawie uzyskania subsydjum dla „Domu Zdrowia“, oraz wy-

łoniona delegacja, która w dniu 10 maja r. b. przedstawiła memoriał dyrektorowi Departamentu Akcyz i Monop. Państw., p. Juljanowi Kulskiemu. Pozatem postanowiono zająć się zakupem materiału na mundury dla całego Stowarzyszenia bezpośrednio w fabrykach.

III.

W dniu 10 maja r. b. delegacja Zarządu Głównego S. U. K. S., w składzie prezesa kol. Szeiwla i kol. kol.: Wierzbowskiego, Gerwina i żurakowskiego, została przyjęta na osobnem posłuchaniu przez Dyrektora Departamentu Akcyz i Monopol. Państw., p. I. Kulskiego, oraz naczelnika Wydziału tegoż Departamentu, p. D-ra K. Kortę. Szczegółowe sprawozdanie o wyniku delegacji zostanie podane w następnym numerze czasopisma.

KOMUNIKAT Nr. 10.

Zarząd Główny ponawia swój apel do Kolegów w sprawie organizowania Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych. Dotychczasowa praktyka na terenie Stowarzyszenia wykazała, jak wielką rolę odgrywają te Kasy w życiu Kół. Zarząd Główny najchętniej przychodzi z pomocą nowootwartym Kasom, udzielając subwencji z funduszków na ten cel przyznanych, oraz dostarcza potrzebnych druków, jak również niezależnie od artykułów kol. żurakowskiego w „Wiadom. Kontroli Skarb.” udziela rad i wskazówek. Niechże Koledzy bardziej energicznie przystępują do czynu, nie zrażając się tem, że z początku może należeć do Kasy b. mała ilość członków. Napewno, inni, pociągnięci dobrym przykładem, również nie pozostaną w tyle i wkrótce wszyscy członkowie Stowarzyszenia będą członkami Kas, stanowiących duży dorobek w życiu Stowarzyszenia.

KOMUNIKAT Nr. 11.

Znikoma tylko ilość Kół zorganizowała u siebie biblioteki. Wiele jest zagadnień fachowych, których praktyka nie rozwiąże, potrzeba je poznać z teorii.

Teorię tę czasami znaleźć b. trudno w miejscowych wypożyczalniach książek, a kupno odpowiednich podręczników przechodzi siły materialne poszczególnych jednostek. W tym wypadku zaradzić złemu może tylko biblioteka przy Kole i wszyscy, komu zależy na usprawnieniu służby, winni dążyć do zorganizowania takich bibliotek, które będą dużą pomocą dla nas, widomym dowodem naszej pracy i naszych dążeń — dla Władz, a trwałą pamiątką dla następców. Na zapoczątkowanie akcji

Zarząd Główny przyznaje subsydjum i najchętniej udziela rad i wyjaśnień.

KOMUNIKAT Nr. 12.

Zawiadamiamy wszystkich P. T. Członków naszego Stowarzyszenia, że Delegacja Zarządu Głównego otrzymała przyrzeczenie w Departamencie Akcyz i Monopolów Państwowych prolongowania terminu obowiązkowego noszenia munduru do dnia 1 października r. b.

W związku z powyższem Zarząd Główny wszczął akcję, zmierzającą do ułatwienia wszystkim Kolegom nabycia materiału na mundur po dostępnych cenach i na dogodnych warunkach spłaty.

Oдноśny okólnik przy dołączeniu próbek materiałów rozesłany będzie do Zarządów Kół S. U. K. S. w najbliższym czasie po zaaprobowaniu całej akcji przez Ministerstwo Skarbu.

KOMUNIKAT Nr. 13.

Zarząd Główny w przypuszczeniu, że Sz. Koledzy zechcą wydatniej poprzeć akcję budowy „Domu Zdrowia“ przedłużył termin sprzedaży cegiełek do dnia 1 października 1930 r.

Nadmieniamy, iż delegacja nasza otrzymała przyrzeczenie w Ministerstwie Skarbu, że sprzedaż tych cegiełek nie będzie krępowana przez Izby Skarbowe.

KOMUNIKAT Nr. 14.

Walny Zjazd Delegatów, odbyty w dniach 4 i 5 maja 1930 r., postanowił utworzyć 4-te stypendjum (imienia „Dziesięciolecia Odrodzenia Rzeczypospolitej“) w wysokości 600 zł. rocznie — dla dzieci Członków Stowarzyszenia, kształcących się w szkołach wyższych.

Podając o tem do wiadomości, Zarząd Główny zaprasza Kolegów do składania próśb o przyznanie stypendjum, popartych dokumentami, wyszczególnionemi w Nrze 4 „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ za 1929 r.

Z życia Kół i Okręgów S. U. K. S.

LWÓW.

Dnia 13 kwietnia 1930 r. odbyło się posiedzenie Zarządu Okręg. S. U. K. S. Zebranie zagał kol. Haass, witając zebranych kolegów. Odczytano protokół z poprzedniego zebrania i przyjęto do wiadomości, że zaległe składki w kwocie 1.500 zł.

przekazano Zarządowi Głównemu. Uchwalono poruszyć na Walnem Zebraniu członków sprawę Koła S. U. K. S. w Sanoku, która dotyczy zamierzonego przez władzę skarbową zniesienia rejonów służbowych na terenie tamtejszego Koła.

Uchwalono też przedłożyć Izbie Skarbowej należycie umotywowany wniosek co do zmniejszenia, względnie skrócenia służby urzędników Kontroli Skarbowej w cukrowni w Chodorowie przez czas trwania kampanji i przeznaczenie do służby tej większej ilości robotników.

Następne walne zebranie uchwalono zwołać dnia 11 maja 1930 r.

NOWY SĄCZ.

żegnano tu serdecznie odchodzącego w stan spoczynku kolegę A. Leszczyńskiego. Na koleżeńskim zebraniu przemawiali: p. naczelnik Urzędu, insp. Trąd, kol. Styczyński, podnosząc zasługi, położone przez odchodzącego kolegę.

CHOJNICE.

Na walnem zebraniu miejscowego Koła wybrano następujący Zarząd: przewodniczący — p. Kazimierz Zachorowski, sekretarz — p. Damazy Malanowski i skarbnik — p. Stanisław Tarnowski.

SŁONIM.

Walne zebranie tamtejszego Koła Stowarzyszenia Urzędników K. S. odbyło się dnia 18 maja 1930 r. Zebraniu przewodniczył kol. Zgadzaj. Kol. Pstrągowski dał sprawozdanie z Roczno Zjazdu Delegatów Kół w Warszawie, komunikując, że Zjazd przyjął do wiadomości podnoszone przez Koło kwestje i że Zarząd Główny będzie dążył do zrealizowania ich. Postanowiono też, że narazie Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej nie będzie się uruchamiać.

Wybrano też 2-ch nowych członków Zarządu Koła, w miejsce tych, którzy w międzyczasie ustąpili.

Różne wiadomości.

I.

W dniu 24 maja r. b. w gmachu Ministerstwa Skarbu odbyło się Walne Zebranie członków Koła skarbowego Ligi Moralnej i Rzecznej, w którym z ramienia Zarządu Głównego S. U. K. S. wziął udział kol. A. Gerwin.

Do Zarządu Koła skarbowego Ligi został wybrany, jako przedstawiciel S. U. K. S., kol. Żurakowski.

II.

W dniu 29 kwietnia r. b. w sali posiedzeń T-wa Naukowego warszawskiego odbyło się uroczyste oficjalne otwarcie Studium skarbowo-finansowego przy wydziale nauk politycznych i społecznych wolnej wszechnicy polskiej.

Po zagajeniu przez rektora prof. dr. Teod. Vievegera, który złożył podziękowanie Ministerstwu Skarbu za poparcie projektu otwarcia Studium, zabrał głos wiceminister skarbu, p. Stefan Starzyński, w dłuższym przemówieniu podkreślając zadania urzędników skarbowych.

Następnie przemawiali dziekan wydziału, prof. Stef. Dziewulski, podkreślając, że Studium powstało dzięki energicznemu współdziałaniu Min. Skarbu. Przechodząc do zorganizowania Studium, obrazował jej przebieg, podkreślając, że inicjatywa wyszła z pośród urzędników, którzy w r. ub. zwrócili się do wolnej wszechnicy o otwarcie kursów dla urzędników skarbowych.

Po przemówieniu dziekana, prof. Art. Żabicki wygłosił wykład inauguracyjny p. t. „Zarys rozwoju podatku od przemysłu i handlu w Polsce“.

III.

Kartka bibliograficzna

Pojawiła się publikacja w naszych stosunkach wydawniczych wyjątkowa i niezwykła. Nosi tytuł: „Dziesięciolecie Polski Odrodzonej“.

Pomnikowe to dzieło ma format albumowy (folio), liczy 1.212 stron tekstu, formatu 30 x 40 cm, waży około 6 kg., zawiera około 4.000 ilustracyj, tłoczonych rotograviurą, czyli techniką, zapewniającą najlepszy typ reprodukcji, przynosi około 350 prac pióra czołowych osobistości w Polsce: mężów stanu, mężów nauki, literatury, sztuki, fachowców w dziedzinie gospodarczej etc.

Ilustracje, dostosowane umiejętnie do wszechstronnej treści, dają przegląd rozwoju organizacyjno-twórczego we wszystkich dziedzinach polskiego życia zbiorowego w pierwszym dziesięcioleciu.

Są zdjęcia nieznane zupełnie, są zdjęcia o charakterze historyczno-dokumentarnym. Co najważniejsze, jest opracowane przez autorów obiektywnie i z widoczną na każdym kroku bezstronnością w stosunku do jednostek, do kierunków politycznych, do grup społecznych i gospodarczych, do poszczególnych

dzielnic Rzeczypospolitej. Dzieło to, wobec takiego opracowania, uważamy za jedyne wydanie w Polsce, za chlubę całego społeczeństwa polskiego i rzeczywiście godne poparcia.

Cena dzieła wynosi zł. 63,50 łącznie z kosztami przesyłki i opakowania, specjalnie dla członków wyjednaliśmy odpowiednie warunki nabycia. W tym celu wysyłamy materiał do Kół, gdzie koledzy będą mogli z niego korzystać i ewentualnie zgłosić swoje zamówienia.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Kolegom w Starogardzie i Ostrowie. Odpowiedzi na listy kolegów w sprawie artykułu „Uwagi o organizacji Kontroli Skarbowej“ udzieli autor tego artykułu w numerze następnym naszego czasopisma.

OGŁOSZENIE.

W podręczniku A. Artychowicza pod tytułem „Wskazówki praktyczne przy otwieraniu aparatu kontrolno-mierniczego syst. Siemens et Co“ w § 23, p. 4, zdanie ostatnie winno mieć brzmienie: „Niedokładność dopuszczalna wynosi „0,15%“ (a nie 0,25%)“.

K T O?

nie ma jeszcze zaszczytu nazywać się członkiem S. U. K. S., nie chce zostać pasorzytem i korzystać bezpłatnie z trudów i pracy Kolegów, — powinien jak najrychlej zgłosić w sekretarjacie swoje przystąpienie do Stowarzyszenia, a kto chce mieć sen spokojny i pewność siebie, a nie posiada dotąd „Informatora K. S.“ na rok 1929 lub 1930, powinien nabyć go jak najrychlej.

Do 1 lipca r. b. cena egzemplarza broszurowanego jest niezmienną i wynosi 3,50 zł. łącznie z przesyłką pocztową; *od 1 lipca r. b.* cena egzemplarza wyniesie 4,50 zł. za egzemplarz broszurowany.

Egzemplarze oprawione w płótno są już wyczerpane.

Zamówienia kredytowe lub za nadesłaniem gotówki czeki P. K. O. Nr. 21.703 należy kierować pod adresem autora — Jana Rudego, Inspektora K. S., Warszawa, ul. Kępa 6 m. 14.

